

ge, og det er det, der står i regeringens nye oplæg.

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg vil da godt starte med at takke Venstres ordfører for, at Venstre nu vil være med til at give dem, der kom i 1990'erne, en ny chance, men jeg vil godt spørge: Hvorfor kun dem? Vil fru Irene Simonsen og Venstre ikke være med til at give den gruppe, der kom i 1980'erne under Schlüter-regeringerne, en ny chance? Jeg synes da, det er lidt beskæmmende, at man kun vil hjælpe Socialdemokratiet og De Radikale og ikke sig selv.

Helt konkret vil jeg godt spørge om kontanthjælpsmodtagerne. I det papir, vi fik i går fra regeringen, står der, at hvis et kontanthjælpsmodtagerpar ikke har været ude på arbejdsmarkedet i 2 år, så skal den ene betragtes som hjemmegående.

Er det ikke sådan, at hjemmegående ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet? Er det ikke sådan, at hjemmegående ikke får ydelser? Derfor kunne jeg godt tænke mig at få en forklaring på, hvem det er, der skal have de her 4.200 kr., og hvordan man vurderer, hvornår folk er hjemmegående, og hvornår de står til rådighed for arbejdsmarkedet.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det bliver der lavet en vurdering af ude i kommunerne, hvor man vurderer, hvem af ægtefællerne, der er tættest på at få et job, hurtigst kan komme i arbejde.

Det, man siger, er, at det jo ikke er en varig ydelse, det handler om, for der er stadig væk et incitament til, at ægtefælle nummer to også kan tage et job. De beregninger, jeg ved er på vej med eksempler, vil vise, at der nu virkelig vil være gevinst ved at tage arbejde også for ægtefælle nummer to, som er vurderet længst væk fra arbejdsmarkedet.

Det, der er væsentligt at sige også her, er, at vi skal se oplægget som en helhed, og jeg ved, at det betyder meget for Socialdemokraterne, at vi også får styrket indsatsen for integrationen i hele familien, dvs. også for børnene.

Den ægtefælle, der får ægtefællertillægget, har jo stadig væk forpligtelser og bliver jo med det her oplæg koblet meget mere op på også at forpligte sig til at hjælpe med integration af den næste generation.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det blev jeg nu ikke ret meget klogere af. Jeg synes ikke, jeg fik svar på den der vurdering, som står i papiret, af, at man betragtes som hjemmegående.

Jeg er meget tilfreds med, at i den periode, hvor man får en lad mig være-ydelse eller borgerlønsydelse, skal man stå til rådighed, for det er da forudsætningen for, at det her kan komme til at hænge sammen.

Men hvordan vil fru Irene Simonsen sikre sig, som der så også står i papiret, at den ægtefælle, som så kommer ud på arbejdsmarkedet efter måske at have gået 13-14 år på kontanthjælp, kan få en løn på 22.000 kr., som der står, for at kunne forsørge denne her familie, eller for at få den gulerod, som de 2.400 kr. ekstra giver?

Jeg mangler altså simpelt hen en forklaring på det midt imellem at være hjemmegående og det at kunne komme og få et jo til 22.000 kr.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Hvis ægtefællen får et job til 90 kr. i timen, vil familien selvfølgelig blive trukket samlet set. Det vil sige, at vedkommendes kontanthjælp forsvinder, men der vil også forsvinde en del af det ægtefællertillæg, der er, så man ser samlet på det. Man vurderer hele familien og forsørgelsesgrundlaget, hvilket jo betyder, at der også klart er et incitament til, at det også kan betale sig for den ægtefælle, der var på ægtefællertillæg, at få et job.

Det betyder altså ikke, at man ikke skal aktiveres eller overhovedet ikke røres resten af sit liv, og det er væsentligt, for det går Venstre heller ikke ind for.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet, da de resterende korte bemærkninger vil tage en halv time. Det genoptages i dag kl. 13.00, og så genoptager vi korte bemærkninger til fru Irene Simonsen. Den første, der har kort bemærkning kl. 13.00, er hr. Hüseyin Arac.

Mødet udsat kl. 11.59

Mødet genoptaget kl. 13.00